

mørkt paa Tilstanden, naar han gaar ud fra, at den lille Ændring i de gældende Bestemmelser, som her er foreslaaet, skulde kunne medføre ikke alene en Konkurrence for de to bestaaende saakaldte Husmandskreditforeninger, men endog Tab. Det sidste kan jeg slet ikke tænke mig, og den Konkurrence, som der kan være Tale om at paaføre ved at stille den paagældende Kreditforening noget gunstigere, end den er for Øjeblikket, tror jeg ikke, de to Husmandskreditforeninger i mindste Maade behøve at frygte. Husmandskreditforeningernes Stilling er i Forvejen saa gunstig, at der ikke er nogen Fare for, at de ikke skulle beholde denne Forrang fremdeles, og hvis Konkurrencen skulde betyde noget, maatte det være i Retning af, at Obligationernes Kurs blev højere. Det, der ses paa, naar paagældende skulle stifte Laan, er alligevel, om de kunne faa Pari, det er der ikke ret mange, der kunne, navnlig naar Renten er under 4 pCt., ja, selv ikke, naar den er 4 pCt. Men vi kunne være sikre paa, at de Begunstigelser, her er Tale om, ikke ville bidrage til, at Kursen gaar op, snarere det modsatte. Jeg kan ikke se, med hvilken Begrundelse man kan paastaa, at Kurserne paa den paagældende Kreditforenings Obligationer ville gaa op, fordi vi forlænge Amortisationstiden, det er snarere saaledes, at jo kortere Amortisationstiden er, jo større er Chancen for, at Obligationerne blive udtrukne, og for, at de, som eje Obligationerne, kunne faa den Fordel, som ligger i, at de blive udtrukne og altsaa blive betalte med Pari. Jeg tror derfor, man ikke behøver at nære nogen som helst Ængstelse i den Henseende, og det glæder mig, at det ærede Medlem endte med at anbefale at stemme for Lovforslaget.

Naar det ærede Medlem saa fjøede til et Haab om, at jeg vilde stille mig velvilligt, hvis der fra de to Husmandskreditforeninger, som man plejer at kalde dem, maatte komme Ønsker om yderligere Begunstigelser ud over dem, de have, har jeg allerede ved Lovforslagets anden Behandling, eller maaske var det første Behandling, ladet sige, at naar der fremkom Ønsker i saa Henseende — de ere ikke fremkomne endnu —, skal jeg se paa dem med al mulig Velvillie, og hvis det er Ønsker, som der er Grund til at imødekomme, vil jeg selvfølgelig imødekomme dem, men det er ikke muligt at udtale sig om Ønsker, om hvilke man ikke ved, hvori de bestaa. Det er en Selvfølge, at det ikke er min

Opgave at skade de to Husmandskreditforeninger, for hvilke Staten garanterer Renten, tværtimod. Som sagt, der er ikke nogen Grund til at nære Ængstelse; og jeg følger min Anbefaling til det ærede Medlems om at stemme for Lovforslaget, som jeg haaber maa blive gennemført.

Johannes Pedersen: Jeg maa takke den ærede Indenrigsminister for den sidste Bemærkning. Jeg er heller ikke gaaet ud fra, at det er hans Agt at skade Husmandskreditforeningerne, men vi, der se Virkningerne af den allerede givne Begunstigelse med Hensyn til Udstedelsen af Obligationer til 4½ pCt. Rente og Begunstigelsen i Forvejen med Hensyn til at nedsætte Reservefondsbidraget, vide, at Grundejerkreditforeningen derved bliver i Stand til at yde Laan, hvor den faar Pari i Kurs, og hvor der svares en lavere Rente end i Husmandskreditforeningen. Det bidrager til, at Grundejerkreditforeningen i særlig Grad lægger an paa Panter fra 3,000 Kr.s Vurderingssum op til 10,000 Kr., og det er for en stor Del nogle af Husmandskreditforeningernes Panter, idet der bygges en Mængde af den Slags Ejendomme, der kan komme ind under Grundejerkreditforeningens Omraade. Ved Siden deraf er der ved Statshusmandsloven paadraget ikke saa faa Tab med Hensyn til de smaa jordløse Huse. Jeg har bedt om Ordet for at spørge Indenrigsministeren om, hvorvidt et Forslag — om et saadant maatte fremkomme — om at opnaa Begunstigelser til at yde Laan, der gav højere Kurs og lavere Rente, vilde blive imødekommet. Jeg ved ikke, om et saadant Krav vil fremkomme, men det har været under Overvejelse indenfor Husmandskreditforeningerne at gaa den Vej for at klare os i Konkurrencen.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet her, men da jeg er Repræsentant for den Kreditforening, som der er Tale om, vilde det maaske synes underligt, om jeg under dette Ordskifte ikke ogsaa gav et Ord med i Laget. Jeg kan for øvrigt gøre det ganske kort, fordi jeg kan slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser. Og det saa meget mere, som jeg forstod det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (Johannes Pedersen) saaledes, at hans Tale ikke saa meget var et Angreb paa dette Lovforslag eller paa den der omtalte Forening, men mere en Henstilling om at faa mulige Lettelser for den Forening, han repræsenterer, og man kan